

รักนี้(ไม่)มีสคริปต์

Love, Unedited

รายการอาจจบ แต่รักเรายังออนแอร์
โจ เฉลี่ย

รักนี้(ไม่)มีสคริปต์

Love, Unedited

รายการอาจวบ แต่รักเรายังออนแอร์

โจ เฉลี่ย

รักนี้ไม่มีสคริปต์ (Love, Unedited)

ผู้แต่ง : โจ เฉลี่ย

Copyright © 2025 by Joe Chalia
All rights reserved

© สงวนลิขสิทธิ์โดย โจ เฉลี่ย

ห้ามนำส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือเล่มนี้ไปลอกเลียน ทำสำเนา ถ่ายเอกสาร หรือนำไปเผยแพร่ในอินเทอร์เน็ต หรือสื่อชนิดอื่น ไม่ว่าในรูปแบบใด นอกจากจะได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรเท่านั้น

เลขอ้างอิง 20250517 joechalia
จัดทำโดย โจ เฉลี่ย, 17 พฤษภาคม 2568

ราคา 160 บาท

ภาพปกโดย Image by 张儒英 Zhang Ruying from Pixabay

แต่งงานกันมั๊ย? แค่หกเดือน... เดียวก็ผ่านไปไวเหมือนคอลลาเจนหมดอายุ!

ดาร์รินทร์ – นักวางแผนการเงินสาวสุดเป๊ะ
ที่ใช้ชีวิตตามสูตรสำเร็จทุกอย่าง ยกเว้น
“เรื่องหัวใจ”

จู่ๆ เธอก็ไปตกลงแต่งงานกับชายแปลก
หน้า (แต่หน้าหล่อมาก) เพื่อเข้าร่วม
รายการเรียลลิตีจับคู่ชื่อดัง ที่ให้ทั้งเงินล้าน
และโอกาสเป็นรักแท้...ถ้าอยู่รอดได้ครบ
หกเดือนโดยไม่ฆ่ากันตายเสียก่อน!

ฝ่ายเขา – ปฐวิ – ผู้กำกับสายตีสต์ผู้เชื่อ
ว่า “รักแท้ไม่มีสคริปต์”

ฝ่ายเธอ – ดาร์รินทร์ – เจ้าหญิง Excel ที่
เชื่อว่า “ความรักควรคำนวณได้”

สองคน...

ต่างกันทุกอย่าง

ไม่ว่าจะรสนิยม การใช้ชีวิต ความคิด หรือ
แม้แต่ทิศทางการวางแผนสีฟัน

แต่พออยู่บ้านเดียวกัน...

กลัองก็ดันจับไว้มันหมด

แต่หัวใจสิ...ดันจำไว้มันหมดเลย

เมื่อ "ความต่าง" กลายเป็นชนวน

เมื่อ "ใกล้ชิด" กลายเป็นความเขิน

และเมื่อ "ความรัก" เริ่มจุดประกายกลาง
สนามรบของเซตอัปกลัอง 24 ชั่วโมง

เขาและเธอต้องเรียนรู้ว่า...

รักแท้...ไม่ต้องเฟค

แต่ต้องใส่ใจทุกชิ้น

(รวมถึงฉากบนเตียง...ด้วย)

เรื่องทั้งหมดเป็นเรื่องแต่ง ไม่ได้อิงจากเหตุการณ์จริง สถานที่
และ/หรือตัวบุคคลใด

สารบัญ

บทที่ 1 – แต่งงานแบบไม่มีสคริปต์.....	7
บทที่ 2 – สามี.....	15
บทที่ 3 – กฎ 7 ข้อของชีวิตคู่.....	24
บทที่ 4 – สงครามแย่งห้องน้ำ.....	33
บทที่ 5 – คำสอนของพ่อ	41
บทที่ 6 – บ้านคือสนามรบ	48
บทที่ 7 – ใบข้าว.....	56
บทที่ 8 – คำถามของความรัก.....	64
บทที่ 9 – โรแมนซ์ท่ามกลางตารางชีวิต.....	73
บทที่ 10 – นที.....	82
บทที่ 11 – เสือคลุมบางๆ.....	89
บทที่ 12 – ไปทะเลกันเถอะ.....	97
บทที่ 13 – ปิกนิก.....	105
บทที่ 14 – ฉากบนเตียง.....	114
บทที่ 15 – คำสารภาพของหมอนข้าง.....	120
บทที่ 16 – ไม่ได้ตั้งใจ...เช็กซี	127
บทที่ 17 – ไต้ผ้าห่มเดียวกัน.....	135
บทที่ 18 – เข้าแห่งความสับสน	142
บทที่ 19 – กล้องไม้โกหก.....	150

บทที่ 20 – ความเจ็บคือคำตอบ.....	159
บทที่ 21 – ใบข่าวถามตรงๆ.....	168
บทที่ 22 – แตกหัก.....	175
บทที่ 23 – คณิตศาสตร์ความรัก.....	182
บทที่ 24 - ทบทวน.....	189
บทที่ 25 – ย้ายออก?.....	195
บทที่ 26 - กลับสู่ความเจ็บ.....	201
บทที่ 27 – ไม่ต้องแกล้งเป็นใคร.....	209
บทที่ 28 – เสียงที่ไม่ได้ออกอากาศ.....	215
บทที่ 29 – กลับมาเริ่มใหม่.....	222
บทที่ 30 – กฎเพียงข้อเดียว.....	228
บทที่ 31 – กล้องดับลง.....	234
บทที่ 32 – ร้านกาแฟ.....	241
บทที่ 33 – ครั้งที่สอง.....	247
บทที่ 34 – คนที่ใช่ ใจที่พัก.....	256
บทที่ 35 – ในวันที่ไม่มีสคริปต์.....	268
บทที่ 36 – เทปสุดท้าย.....	284
บทส่งท้าย.....	289
ผลงาน.....	296

บทที่ 1 – แต่งงานแบบไม่มีสคริปต์

เดือนธันวาคม – เชียงใหม่

เชียงใหม่ในเดือนธันวาคม หนาวแบบไม่ต้องเปิดแอร์ กลิ่นหอมของกาแฟคั่วสดจากร้านเล็กๆ ข้างวัด กับไอแดดอุ่นบางเบาบนยอดดอยสุเทพ ทำให้ทุกอย่างดูเหมือนฉากในหนังรัก... ยกเว้นชีวิตแต่งงานของเธอกับเขา

“เรายังไม่รู้ด้วยซ้ำว่าคนข้างๆ ชอบกินข้าวเช้าหรือแค่กาแฟ”

“แต่งงานกันแล้ว แต่ไม่รู้ว่าเวลานอนใครกรน”

นี่แหละชีวิตแต่งงานที่เริ่มต้นด้วยกล้อง... ไม่ใช่หัวใจ

พิธีแต่งงานจัดแบบเรียบง่าย ณ ลานวัด
ล้านนาเก่าแก่กลางเมืองเชียงใหม่ มีเพียง
หลวงพ่อบุญให้พร กล้องห้าตัวจากทีมงาน
รายการเรียลลิตี้ “รักจริง หรือ แค่แสดง”
และเจ้าบ่าวเจ้าสาวที่ต่างก็ดูไม่มั่นใจว่า
ตัวเองกำลังทำเรื่องถูกหรือไม่

ดารินทร์ อรรถชัย หรือ “ลิน” วางมือแนบ
ข้างลำตัวอย่างเรียบร้อย ในชุดผ้าไหมสี
ชมพูกลับบัวที่ตัดพอดีตัว เธอยืนข้างชาย
แปลกหน้า—ที่ตอนนี้มีสถานะเป็น “สามี
ตามกฎหมาย” แล้ว

เขา คือ ปฐวี ภูวนันท์ หรือ “วี” ผู้กำกับ
โฆษณามือทอง เจ้าของไอเดียบรรเจิดใน
วงการโฆษณาที่ใครก็อยากร่วมงานด้วย...
แม้จะอยากเชกหัวเขาบ่อยๆ ก็ตาม

วี สูงเกือบจะชนกรอบประตูวัด หุ่นดีแบบ
คนออกกำลังกายสม่ำเสมอ ผิวแทนจัดว่า

ขึ้นกล้อง และผมสีน้ำตาลเข้มที่ดูเหมือน
ไม่ได้เซีตอะไรมาเลย แต่กลับดูดีจนน่า
หมั่นไส้ เส้นผมกระเซิงอย่างมีศิลปะ กับ
เคราจางๆ รอบกรอบที่ทำให้เขาดูทั้งเซอร์
และเชิ่กซีในเวลาเดียวกัน

“คุณยิ้มเยอะไปไหมคะ สำหรับคนที่เพิ่ง
แต่งงานกับคนแปลกหน้า” เสียงหวานแต่
เย็นเฉียบของลินดงขึ้นขณะทั้งคู่ยืนอยู่ใต้
ต้นโพธิ์หน้าวัด

วิหั่นมา หัวเราะเบาๆ ในลำคอ เสียงหัวเราะ
ของเขาฟังดูเหมือนเสียงจากโฆษณาเบียร์
ที่เขาเคยกำกับ...ซีเลน ชวนฝัน และแอบ
กร้านโลก

“ก็ทีมงานเขาบอกให้ดูมีเคมีไงครับ เราก็
ต้อง...เล่นบทให้สมจริงหน่อย”

ลีนถอนหายใจ เหลือบมองเสื้อเชิ้ตลินินที่
เขาใส่กับกางเกงผ้าซากระบอกอย่างกับจะ
ไปเดินเล่นบนถนนนิมมาน ไม่ใช่ยืน
แต่งงาน

แล้วเธอก็ย้อนนึกถึงตอนที่เจอกับเขาครั้งแรก...

เป็นงานสัมมนาการตลาดที่กรุงเทพฯ เธอ
ขึ้นพูดในหัวข้อ "การวางแผนลงทุน
สำหรับคนวัย 30" ส่วนเขามาปิดท้ายเวที
ด้วยหัวข้อ "โฆษณาไม่ขายของแต่ขาย
ความรู้สึก" หลังเวที เขาเดินเข้ามายิ้มให้
เธอ พูดแค่ประโยคเดียวว่า

"คุณเป็นคนที่ใช้คำว่า 'ผลตอบแทน' ได้
เชื่อกันมากเลยครับ"

นั่นแหละจุดเริ่มต้นของทุกอย่าง...รวมถึง
ความผิดพลาดหรือความเป็นไปได้...เธอก็
ยังไม่แน่ใจ

ช่วงบ่าย ทั้งคู่เดินทอดน่องออกจากวัด ลม
เย็นปะทะใบหน้า ดอกกาสะลองปลิวผ่าน
ไหล่พอดี

“คุณรู้ไหมว่าวัดนี้เคยเป็นวัดประจำของ
กษัตริย์ล้านนา?” วิทูรขึ้นระหว่างเดินผ่าน
เจดีย์โบราณ

“แล้ว?” ลินตอบเรียบๆ โดยไม่หยุดเดิน

“ก็เพื่อคุณอยากเอาไปใส่ใน Excel ที่ใช้
วางแผนความสัมพันธ์ของเราไง เพื่อจะมี
คอลัมน์ ‘เกร็ดประวัติศาสตร์ชีวิตคู่’”

ลินหันขวับมามอง “คุณล้อฉันเล่นอีกแล้ว”

“เปล่าเลย ผมจริงจังมากนะ...การแต่งงานกับคนแปลกหน้า มันก็เหมือนการกำกับหนังที่ไม่ได้อ่านบทก่อน ผมเลยต้องอาศัย 'อินเนอร์' ล้วนๆ”

เธอสายหน้าอย่างระอา ก่อนจะเปลือยยิ้มมุกปากอย่างไม่รู้ตัว คนบ้าอะไร...เจ้าชู้ขี้เล่น แต่ก็ไม่เคยปล่อยให้บรรยากาศน่าอึดอัดเลย

ยามเย็น ทั้งคู่มาถึงคอนโดที่รายการจัดไว้ให้ แอร์เย็นเฉียบทันทีที่เปิดประตู กลิ่นไม้หอมลอยจางๆ ในห้องตกแต่งแนวมินิมอลสไตล์ญี่ปุ่น

เตียงเดี่ยวกลางห้อง

ลินชงัก

“ไม่ต้องห่วง ผมจะนอนให้ห่างที่สุดเท่าที่
เตียงอนุญาต” วิพุดติดตลกก่อนจะเดินไป
เปิดกระเป๋าใบใหญ่ของเขา หยิบเสื้อยืดกับ
กางเกงบ็อกเซอร์ออกมาโยนขึ้นเตียงอย่าง
ไม่คิดอะไร

“คุณน่าจะเคยอยู่คนเดียวบ่อยนะ...” ลิน
พุดเสียงเรียบ

“มากจนรู้ว่า การอยู่คนเดียวง่ายกว่าอยู่กับ
ใคร...แต่ไม่สนุกเท่าไร” วิหันมายิ้มให้เธอ
“แต่กับคุณ ผมยังไม่แน่ใจว่า...จะง่ายหรือ
สนุก”

เธอเลือกที่จะไม่ตอบ ยกกระเป๋าเดินเข้าไป
ในห้องน้ำ

ทิ้งให้ปฐวิยืนอยู่คนเดียวกลางห้อง กล้อง
จากมุมเพดานจับภาพเขาไว้พอดี

“ภรรยาใหม่ของผม ไม่ใช่แค่สวย แต่ยังดู
เหมือนกำลังจะขัดผมด้วยบันทึกบัญชีภาษี
ปีกใหญ่นั่นด้วย” เขาพูดกับกล้อง

“แต่ผมว่า...มันน่าตื่นเต้นดีออก”

ชีวิตแต่งงานที่ไม่มีสคริปต์...เริ่มต้นขึ้นแล้ว
วันนี้

§~§~§~§~§